

CULTUL CREȘTIN PENTICOSTAL - BISERICA LUI DUMNEZEU APOSTOLICĂ DIN ROMÂNIA

În urma ședinței Consiliului Bisericesc din data de 16-17 iunie a.c., care a avut loc la Arad, s-a hotărât emiterea următorului

Nr. 296 din 30 iunie 2011

Comunicat

Se constată în această vreme tendința tot mai evidentă din mediul creștin evanghelic de a elimina distincția dintre credincioșii adevărați, născuți din nou, călăuziți de Duhul lui Dumnezeu și oamenii firești dominați de spiritul acestui veac despărțiți de Dumnezeu și împotriviți principiilor eterne ale Sfințelor Scripturi. Această realitate se constată și în cadrul unor biserici locale, care au cedat în mod regretabil și vinovat în fața presiunilor din afara lor, presiuni venind din mediile liberale sau din partea unor organizații para bisericești, pretinse a fi spirituale.

Observând această realitate, Cultul Creștin Penticostal din România s-a exprimat în repetate rânduri față de aceste tendințe. Asumându-și riscul de a fi etichetat drept tradiționalist, îngust sau chiar retrograd, el a afirmat consecvent principiile curate și statornice ale Sfințelor Scripturi în ce privește valorile eterne ale Împărăției lui Dumnezeu: solemnitatea, evlavia, smerenia, simplitatea, separarea de spiritul lumii, etc.

Conștient de climatul firesc și de evidentă aplecare spre liberalism în care de ani de zile se desfășoară taberele și conferințele Peniel în România, evenimente la care participă un număr considerabil de tineri și din bisericile penticostale și din dorința de a-i proteja pe acești tineri de influențele nocive ale acestui curent, în data de 2 februarie 2007, Cultul Creștin Penticostal din România a încheiat un acord de colaborare cu Fundația Peniel. Termenii acestui acord, care cheamă la moderație și la principialitate și care a fost publicat în revista Cuvântul Adevărului, au fost stabiliți și conveniți de ambele părți. În mod regretabil însă, de la prima conferință organizată sub aceste auspicii la Arad în același an, termenii acordului au fost ignorați și încălcați de organizatorii din partea Fundației Peniel, iar organizatorii din partea Cultului Creștin Penticostal s-au găsit în situația de a se retrage „din concurs”.

Acolo au avut loc manifestări nepotrivite cu evlavia creștină, muzica lumească, fluierăturile și aplauzele frenetice au creat o atmosferă departe de ceea ce se poate numi în termenii Cuvântului lui Dumnezeu, închinare.

Analizând cele petrecute la Conferința de tineret Peniel de la Arad, cât și alte aspecte semnalate în diferite biserici și conștient de influența spiritului nociv al liberalismului nu numai asupra tinerilor dar și asupra bisericilor în general, în întrunirea sa din 8-9 august 2007, Consiliul Bisericesc a elaborat și a publicat un set de „Principii și direcții pentru întărirea disciplinei și climatului duhovnicesc în bisericile penticostale”.

Deși au fost luate în derâdere și ridiculizate pe bloguri, considerăm că aceste principii exprimă spiritul Cuvântului lui Dumnezeu și sunt normative în bisericile Cultului Creștin Penticostal.

Luând notă de degradarea crescândă a valorilor spirituale dovedită și cu prilejul manifestărilor inacceptabile din cadrul Conferinței Peniel, Oradea 2011, Cultul Creștin Penticostal din România respinge încă o dată și condamnă atmosfera în care se desfășoară aceste conferințe, în general, manifestările firești, fluierăturile, strigătele și aplauzele frenetice, muzica rock și scenetele ca formă de exprimare a mesajului creștin detașându-se categoric de astfel de acțiuni și atitudini. Spre exemplificare, degradarea valorilor spirituale susmenționată a atins cote alarmante, greu de imaginat și de acceptat de o conștiință luminată de Duhul Sfânt, când, în urma unui angajament inițiat de conducerea Fundației Peniel, o trupă de actori a prezentat o scenetă vrând, chipurile, să transmită un mesaj din „Pilda fiului risipitor”. Și l-a transmis. Dar nu era evanghelic! Pe lângă alte aspecte, printr-un dans lasciv, indecent, propriu altor scene sau spații, nicidecum unui cadru creștin evanghelic, prestația a fost o blasfemie.

Constatând cu regret, în dreptul Fundației Peniel, gravele abateri de la condițiile de colaborare stabilite în anul 2007, Cultul Creștin Penticostal anulează unilateral acordul de colaborare cu Fundația Peniel și cere bisericilor penticostale, ai căror membri activează în cadrul acestei fundații, să analizeze și să soluționeze poziția lor spirituală în cadrul bisericii. În același timp cere slujitorilor, conducătorilor bisericilor penticostale să se implice concret în inițierea și desfășurarea unor activități cu tinerii, potrivite cu aspirațiile lor, dar care, atât în esență cât și în formă, să se regăsească în spiritualitatea, decența și bunul simț cerute de Biblie.

Ca unii care înțelegem îndemnul biblic de a veghea unii asupra altora, îndemnându-ne la dragoste și fapte bune, recomandăm fraților coordonatori ai Fundației Peniel să-și reconsidere chemarea și atitudinea pentru lucrarea ce o fac. Ei, chiar dacă aduc argumente în dorința de a atenua responsabilitatea privind grava încălcare a spiritului decenței în prezentarea mesajului evanghelic, nu numai că nu dovedesc un regret sincer dar lasă să se înțeleagă faptul că pe viitor vor folosi metode similare.

Cu toate că se susține și prezența unor aspecte pozitive în desfășurarea și conținutul lucrărilor conferinței, este evidentă amestecarea „grâului cu pleava”. A angaja

actori care nu au nimic în comun cu spiritul creștin, duhovnicească în care trebuie să se desfășoare o lucrare duhovnicească, este mai mult decât o banală scăpare din vedere. Sfânta Scriptură ne obligă să folosim o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești, 1 Cor. 2: 13, și mișcările trupului sunt „o vorbire”, transmit un mesaj. Mărturisirea evangheliei – inclusiv „Pilda fiului risipitor” – trebuie încredințată „oamenilor de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții” - 2 Tim. 2:2.

Înțelegând că suntem angajați într-o luptă spirituală, trebuie să folosim armele luminii, arme puternice întărite de Dumnezeu - Rom. 13:12; 2 Cor. 10:3-5, și nu mijloacele Întinericului.

Transmitem și pe această cale un îndemn ferm tuturor slujitorilor spre a veghea cu toată luarea aminte asupra conduitei personale, stilului de viață care trebuie să fie caracterizat de simplitate și modestie și modului de slujire și prezentare a mesajului biblic. Suntem responsabili înaintea lui Dumnezeu nu numai de conținutul mesajului, de forma de expunere, ci și de scenariile pe care cei ce ascultă și/sau privesc sunt provocați să le creeze în imaginația lor, în trăirea lor interioară.

„Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii, pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă”⁸ – 1 Timotei 4:16.

Consiliul Bisericesc al Cultului Creștin Penticostal

Călăuzirea Duhului Sfânt în viața credinciosului

(urmăre din pag. 5)

Duhul Sfânt îi va însoți și îi va întări să depășească aceste obstacole. Având această perspectivă, apostolii nu au socotit declanșarea prigoanei, persecuției și martirajului ca fiind semnale ale faptului că au greșit în călăuzirea lor. Credința lor s-a adevărat atunci când martiriul celor mai mulți dintre ei a fost urmat de convertirea multor oameni.

În concluzie, oportunitatea și teama de împotrivire din partea oamenilor constituie mari piedici în călăuzirea Duhului Sfânt pentru credincios. Evitarea acestor piedici poate avea loc atunci când creștinul se întreabă, atât în fața oportunităților, cât și în fața obstacolelor, care este îndrumarea Duhului Sfânt pentru viața și lucrarea sa. Căutarea în umilință a vocii lui Dumnezeu și încrederea în Dumnezeu îl pot ajuta pe creștin să nu fie un oportunist și de asemenea, să nu abandoneze din pricina obstacolelor.

În deprinderea creștinului de a primi și de a urma călăuzirea Duhului Sfânt este esențială o disciplină spirituală a alegerii, disciplină ce constă în oprirea lui în momentele de răscruce, pentru a

cere îndrumarea Duhului Sfânt și puterea de a o urma, oricare ar fi prețul plătit pentru aceasta. Cu cât mai mult ne deprindem cu oprirea înaintea oportunităților întâlnite în viață, pentru a căuta dacă este voia și timpul lui Dumnezeu pentru a le folosi, cu atât mai mult vom crește în călăuzirea Duhului Sfânt.

În același timp, urmarea vocii lui Dumnezeu, în ciuda privațiunilor sau a obstacolelor întâmpinate, întărește călăuzirea Duhului Sfânt pentru credincios și le transformă în ocazii de manifestare a mărturiei puterii lui Dumnezeu pentru oameni.

Disciplina alegerii îl deprinde pe creștin și cu **auzirea vocii Duhului Sfânt pentru călăuzire**. Cu cât mai mult se oprește pentru a-L întreba pe Domnul pentru îndrumare, cu atât mai clare îi vor deveni reperele de călăuzire pentru viața sa.

În pregătirea pentru auzirea vocii Duhului Sfânt, creștinul trebuie să practice disciplinele spirituale: *devoțiune, rugăciune și post*. Devoțiunea este calea pe care Duhul Sfânt îi vorbește omului, prin Cuvântul lui Dumnezeu, oferindu-i reperele necesare în călăuzire, deja revelate în Scripturi. Rugăciunea este prilejul în care întreabă sau Îi

cere Domnului călăuzirea pentru lucrarea sa. Astfel rugăciunea nu mai este doar monolog, în care omul îi vorbește lui Dumnezeu, ci devine dialogul în care și Dumnezeu Îi vorbește. Postul este disciplina spirituală prin care creștinul își întărește simțurile spirituale, învățând să-I audă vocea și să-L vadă pe Dumnezeul nevăzut. Cu cât mai mult poftele și simțurile firești sunt învinse, prin post, cu atât mai mult, auzul și vederea duhovnicească sunt întărite.

În căutarea *călăuzirii Duhului Sfânt*, creștinul trebuie să știe că *aceasta fie are loc permanent în viața și lucrarea sa, fie va lipsi cu totul*. Călăuzirea Duhului Sfânt nu poate avea loc când este căutată sporadic, de obicei, în încurcăturile în care creștinul a intrat datorită propriilor decizii, luate în ignoranță față de voia lui Dumnezeu.

Creștinul care își dorește călăuzirea Duhului Sfânt trebuie să știe că Duhul Sfânt fie îl va îndruma permanent, fie nu-l va îndruma deloc. Pregătirea pentru călăuzirea Duhului Sfânt înseamnă antrenarea creștinului în căutarea permanentă a vocii lui Dumnezeu pentru viața și lucrarea sa.